

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) 2. panta a) punkts, kurā ir atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā, 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par “informācijas sabiedrības pakalpojumu” šo tiesību normu izpratnē ir atzīstams starpniecības pakalpojums, kas ietver personu, kuras vēlas pārvietoties pilsētā, un licencētu taksometru vadītāju savienošanu par atlīdzību, izmantojot viedtālruņa lietotni, un par ko minētā pakalpojuma sniedzējs ir noslēdzis pakalpojumu līgumus ar taksometru vadītājiem, par to saņemot ikmēneša abonementmaksu, taču tas tiem nepārsūta pasūtījumus, nenosaka brauciena maksu, nedz arī nodrošina tās iekasēšanu, jo samaksu personas veic tieši vadītājam, un arī nekontrolē automašīnu kvalitāti un to vadītāju izturēšanos.
- 2) Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “tehniskiem noteikumiem” šīs tiesību normas izpratnē nav jāuzskata vietējās iestādes tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko starpniecības pakalpojumam – kura mērķis ir ar viedtālruņa lietotnes palīdzību par atlīdzību savienot personas, kas vēlas pārvietoties pilsētā, un licencētus taksometru vadītājus, un kurš ietilpst “informācijas sabiedrības pakalpojuma” jēdzienā Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē – tiek izvirzīts nosacījums par iepriekšējas atļaujas saņemšanu, kas jau ir piemērojama citiem taksometru rezervācijas pakalpojumiem.
- 3) LESD 56. pants, Direktīvas 2000/31 3. panta 2. un 4. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami lietā, kurā visi atbilstošie apstākļi ir saistīti tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju.

Direktīvas 2000/31 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams dalībvalsts tiesiskajam regulējumam, atbilstoši kuram tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko starpniecības pakalpojumam – kura mērķis ir ar viedtālruņa lietotnes palīdzību par atlīdzību savienot personas, kas vēlas pārvietoties pilsētā, un licencētus taksometru vadītājus, un kurš ietilpst “informācijas sabiedrības pakalpojuma” jēdzienā Direktīvas 2000/31 2. panta a) punkta, kurā ir atsauce uz Direktīvas 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izpratnē – tiek izvirzīts nosacījums par iepriekšējas atļaujas saņemšanu, kas jau ir piemērojama citiem taksometru rezervācijas pakalpojumiem.

Direktīvas 2006/123 9. un 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko tāda starpniecības pakalpojuma sniegšanai, kura mērķis, izmantojot viedtālruņa lietotni, ir par atlīdzību savienot personas, kas vēlas pārvietoties pilsētā, un licencētus taksometru vadītājus, ir jāsaņem iepriekšēja atļauja darbības veikšanai, ja šīs atļaujas saņemšanas nosacījumi neatbilst šo pantu prasībām, jo šie nosacījumi izvirza attiecīgajam pakalpojumam neatbilstošas tehniskās prasības, – bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 3. decembra spriedums – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Eiropas Savienības Padome

(Apvienotās lietas C-72/19 P un C-145/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ēģiptē – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Prasītāju vārdu saglabāšana sarakstā – Trešās valsts iestādes lēmums – Eiropas Savienības Padomes pienākums pārbaudīt, ka šis lēmums ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2021/C 35/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

(Lieta C-72/19 P)

Prasītāji: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (pārstāvji: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, kā arī G. Martin, C. Enderby Smith un F. Holmey, solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji – J. Kneale un V. Piessevaux, vēlāk – A. Antoniadis un V. Piessevaux)

(Lieta C-145/19 P)

Prasītāji: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, kurš rīkojas savā vārdā, kā arī Suzanne Saleh Thabet un Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak vārdā – visi trīs ir Mohamed Hosni Elsayed Mubarak mantinieki (pārstāvji: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith un F. Holmey, solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji – J. Kneale un V. Piessevaux, vēlāk – M. Balta un V. Piessevaux)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedumu Saleh Thabet u.c./Padome (T-274/16 un T-275/16, nav publicēts, EU:T:2018:826), ciktāl ar to Vispārējā tiesa noraidīja prasības atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/411 (2016. gada 18. marts), ar ko groza Lēmumu 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē, un Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/496 (2017. gada 21. marts), ar ko groza Lēmumu 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē.
- 2) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā Mubarak/Padome (T-358/17, nav publicēts, EU:T:2018:905).
- 3) Atcelt Lēmumus 2016/411 un 2017/496, ciktāl tie attiecas uz Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak un Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, kā arī Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh un Khadiga Mahmoud El Gammal.
- 4) Atcelt Lēmumu 2017/496, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/491 (2017. gada 21. marts), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 270/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/466 (2018. gada 21. marts), ar ko groza Lēmumu 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/465 (2018. gada 21. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 270/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē, ciktāl šie akti attiecas uz Mohamed Hosni Elsayed Mubarak.
- 5) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajās apelācijas tiesvedībās.

(¹) OV C 155, 6.5.2019.
OV C 148, 29.4.2019.